

هو الله تعالى شأنه العظمة والكبرياء

این ایامیست که قلم و لسان جز بذکر شهدا ساکن نه و دوست نداشته و ندارد بذکری مشغول شود مگر بذکر نفوسیکه در انجمن عالم در سبیل اسم اعظم جان و روان و جسم و جسد و مال و منال و اهل جمیعاً بکمال تسلیم و رضا انفاق نمودند انّ السّمَاء تبکی و الغمام ینوح و الجبال تصیح و القلوب تفور یا لیت کنت معهم و فزت بما فازوا قسم بآفتاب افق بیان که در امکان چنین مصیبتی ظاهر نگشته و بچنین فضل احدی فائز نشده سوّد الله وجوه الّذین کفروا و اعرضوا و قاموا و ذبحوا الّذین ناح فی مصیبتهم سیّد الأنبیاء فی الجنّة العلیا و النّقطة الأولى عند سدرة المنتهی صد هزار حسرت و افسوس که این فانی بچنین فیض اعظم فائز نشد قسم بجمال قدم که این حسرت در دل مانده از قلم اعلی در باره آن نفوس مقدّسه کلماتی ثبت شده که نورش بدوام ملک و ملکوت باقی خواهد ماند تالله قد احتقرت اکباد اهل الفردوس بما نزل فی هذه المصیبة الكبرى من قلم الله مقصودنا و مقصودکم و مقصود من فی السموات و الارضین در هر حین صد هزار بار اینخادم دوست داشته که بکلمه یا لیتنی کنت معهم ناطق گردد تعالی من خلقهم و تعالی من عرفهم و رفعهم و عزّزهم مشاهده کنید و تفکر نمائید که نورین نیرین و نفسین زکّیتین قبل از ورود به زوراء ذکری از ایشان در مدن و دیار نبوده و بعد از آنکه بطراز ایمان فائز شدند و بلقای رحمن مشرف آمدند حقّ جلّ جلاله ایشان را بقدرت کامله خود بردای عزّت و رفعت مفتخر نمود چنانچه شنیدید و دیدید محلّشانرا مأوی مخلصین قرار فرمود و خودشانرا ملاذ واردین و بعد چون از قبل از حقّ جلّ جلاله آمل شدند که بشهادة کبری در سبیل مالک اسماء فائز شوند لذا در آخر عمر فائز شدند بمقامیکه والله الّذی لا اله الا هو کلّ مرسلین و مخلصین و مقرّین طالب و آمل آنمقام بوده و هستند

ای برادر کلّ فضل در ید محبوب حقیقی است هر کس را بخواهد به ما هو المقصود فائز میفرماید لیس لأحد ان یعترض او یقول لم او بم انه لهو المختار المقتدر القدير و از قلم اعلی در این مصیبت کبری نازل شده آنچه که معادله نمینماید بحرفی از آن آنچه در زمین مشهود است و آنچه در آسمان ظاهر و مستور است گاهی این عبد تفکر در مصیبات وارده بر آن نفوس مقدّسه مینماید میخواست بصیحه و نوحه و ندبه مشغول شود و گاهی بفضلیکه شامل حال ایشان شده نظر میکند به یا لیتنی کنت معهم ناطق میگردد و بفرح لایحصى خود را مشاهده مینماید طوبی لهم ثمّ طوبی لهم حال تفکر نمائید از برای هر نفسی در هر صورت موت مقررّ و ثبت است و البتّه جان در سبیل رحمن مابین ملاً امکان صعود نماید صد هزار بار افضل است از موتیکه بر فراش واقع شود چه فائده که اکثری از ناس از اینمقام بلند اعلی غافلند یسأل الخادم ربّه المقتدر العلیّ الأبهی بأن یقدّر لكلّ نفس ما یقرّبه الیه و یعرفه اسرار حکمته فیما ظهر و یظهر انه لهو الفرد الواحد المبین العلیم الحکیم ایدوست مهربان دو مکتوب از شما رسید اول و ثانی هر دو از دار الاحباب یعنی ارض قاف ارسال شده بود مکتوب اول مزین بود بذکر الهی و خدمت امرش و سلامتی آنجناب و جناب امین علیه بهاء الله و همچنین مکتوب ثانی الحمد لله که آنجناب بخدمت امر فائز شده و بکمال صدق و صفا و امانت مابین خلق ظاهر گشته هر نفسی الیوم بصفات مرضیه ظاهر شود او مبلغ امر است چه که افعال پسندیده و اخلاق و صفات شایسته بنفسها مروّج امر محبوب عالمست چنانچه این معنی از قلم اعلی عبارات شتی در الواح نازلشده طوبی للعالمین و نعیماً للفائزین اینخادم فانی از قبل آنجناب و جناب امین علیک و علیه بهاء الله در کلّ حین شکر مینماید و فی الحقیقه مقام شکر و حمد است چه که هر نفسی مؤید نشده بآنچه شما مؤید شده اید انّ الخادم یحمد الله بذلک و یقول بلسانکم انّ الحمد لک یا مقصود العالمین و الشکر لک یا محبوب العارفين و فی هذا المقام یقول لسان ظاهری و باطنی الحمد لله ربّ العالمین و بعد از اطلاع این عبد بآنچه در مکتوب آنجناب بود بمقام اقدس انور ابهی توجّه نمود تلقاء وجه جمیع آنچه ذکر نموده بودید معروض داشت فرمودند انشاءالله لم یزل و لا یزال در ظلّ

رحمت الهی ساکن باشند و بخدمتش مشغول و فرمودند ایخادم از حقّ بخواه تا ایشانرا بر خدمت خود مستقیم فرماید و در جمیع اوان و احیان بطراز امانت مزین دارد و این خلعت اعزّ ابهی را از ایشان منع نماید آنّه لهو المقتدر القدر انتهی و اینکه در باره نفسین مقبلین در ارض قاف و میم نوشته بودید بساحت اقدس عرض شد هذا ما انزله الرحمن من ملکوت البیان یا ابالحسن انا سمعنا ندائک و ما کتبت فی التفسین طوبی لک و لهما من لدی اللّٰه الفرد الواحد المجزی الحکیم انا سمعنا ندائهما و رأینا ما عملا فی سبیل اللّٰه ربّ العالمین و قبلنا ما اظهر منهما فی سبیله المستقیم انا نذکر محمّد قبل حسین الّذی فاز بعرفان اللّٰه فی یوم فيه اضطربت افئدة العارفين ان یا حسین ان افرح بما ذکرت لدی العرش و نزل لک من ملکوت عنایة ربّک ما تقرّ به عیون النّاطرین قد قبل المقصود ما عملته فی سبیله آنّه لهو المختار العزیز البدیع

و نذکر من سمّی بمحمّد قبل رضا و نبشّره بهذا الذّکر المبین الّذی به ماجت البحار و هاجت الأریاح و تضرّعت رائحة القمیص بین السّموات و الأرضین ان افرح بذکری و بشّر نفسك بهذا الكتاب الکریم انا قبلنا ما ظهر منک فی ایّام اللّٰه آنّه یجزیکما احسن الجزاء آنّه لهو المقتدر القدر انتهی

و اینکه نوشته بودید که بآن نفوس ذکر شده بود که حقوق اللّٰه را بهر نفسی نمیتوان داد اینکلمه حقّ بوده باید حقوق اللّٰه نزد نفوس امینه جمع شود و بعد بید امنای الهی بساحت اقدس ارسال گردد و آنچه بحضرت آقا جمال علیه بهاء اللّٰه و شما رسیده لدی الحقّ مقبولست و همچنین بامّ حرم علیها بهاء اللّٰه از حقّ میطلبیم جمیع احباب را بطراز دیانت و امانت فائز فرماید در این سنه نظر ببعضی امورات وارده در ارض سجن از سماء مشیّت الهی در ذکر انقطاع و امانت و امثال آن آیاتی نازل که اگر بر جبال عرض شود تخضع لأمر اللّٰه عجبت که بعضی قدر و مقام امانت را ندانسته اند و مراعات شأن خود ننموده اند خود که شائی ندارند و لکن شأن اللّٰه را بین عباد تغییر دادند انشاء اللّٰه امیدواریم از بعد بآنچه از ایشان فوت شده قیام نمایند و تدارک اعمال کنند باید در جمیع احوال بافق عنایت غنیّ متعال ناظر باشند و بخدمت امر مشغول

و آنچه در فقره ارض ه و م در باره جناب آقا محمّد باقر علیه بهاء اللّٰه نوشته بودید بساحت اقدس عرض شد و بطراز قبول فائز ایشان فی الحقیقه بخدمت امر قیام نموده اند اسأله تعالی بأن یؤیّده فیکلّ الأحوال و یرفعه بالحقّ آنّه لهو المقتدر القدر و همچنین در باره جناب آقا محمّد حسن علیه بهاء اللّٰه ذکر نموده بودند فرمودند طوبی له بما فاز بما انزله اللّٰه فی الكتاب الحمد لله از نفوس مطمئنّه طیّبه در آن ارض نفحات محبّت محبوب عالمیان متضرّعت انشاء اللّٰه کل بافق اعلى فائز شوند و بذکر و ثنای حقّ ناطق قل

سبحانک یا اله الغیب و الشّهود و مالک الوجود اسألك بالموعود الّذی استوی علی عرش عظمتک و قام مقام نفسك بأن تؤیّد العباد علی الاقبال الی بحر علمک الّذی ماج باسمک و سلطانک و طهر یا الهی قلوبهم من الظّنون و الأوهام فیهذا الیوم الّذی فيه اشرفت شمس الیقین من افق الاقتدار ایربّ نحن فقراء بیابک و عجزاء عند ظهورات قدرتک اسألك یا مالک الامکان باسمک الرحمن بأن تقرّب الغافلین الی افق ظهورک و توصلهم ولو بالسلاسل و الأغلال الی شطر مواهبک ایربّ هم غفلوا عن ایّامک بما اتّبعوا مطالع الظّنون الّذین کفروا بآیاتک و عزّتک لو تکشف الغطاء عن وجههم یسرعون الی مقرّک و یصیحون فی العراء فی فراقک ثمّ انزل یا الهی علی احبتک ما یطمئنّ به قلوبهم و یقرّ به عیونهم و ینشرح به صدورهم انک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الا انت القادر المهیمن العلیم الحکیم انتهی

نسأل اللّٰه بأن یوقّک و جناب الامین علی ما یرتفع به امر اللّٰه و ذکره آنّه لهو المقتدر القدر البتّه اخبار خود و جناب امین علیه بهاء اللّٰه بفرستید جمیع احتیای آن ارض یعنی نفوسیکه از ما سوی اللّٰه منقطعند و فی اللّٰه ناطق و باللّٰه متمسک و الی

اللّٰه راجع و في سبيل اللّٰه سالک از جانب اينفاني تکبير برسائيد و بگوئيد هذا يوم الخدمة و الذّکر و الشّاء طوبى لأهل البهآء و
الروح و البهآء عليك و عليهم و على من فاز بالمقام الأعلى

خادم

في ٥ رمضان سنة ١٢٩٦

این سند از [کتابخانه مرجع بهائی](http://www.bahai.org/fa/legal) دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجه به مقررات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمایید.

آخرین ویراستاری: ۱۹ ژانویه ۲۰۲۳، ساعت ۴:۳۰ بعد از ظهر